

Nadomestne otroške doklade za priseljence

J. W. PICKERSGRILL
Minister za državljanstvo in vseljevanje

Otroci novonaseljencev v Kanadi, ki so se rodili izven Kanade, niso upravičeni do otroških dokladov za dobo enega leta po priselitvi v Kanado.

Da bi se odpravila ta razlika, je izjavil minister za državljanstvo in vseljevanje J. W. Pickersgrill v skupščini 19. marca, da je vlada priporočila parlamentu v Dodatku k preračunu za 1956-57, da odobri plačilo po 60 \$ na leto vsakemu priseljencu, ki namerava ostati v deželi, za vsakega otroka pod 16 let starosti. Ta nadomestna doklada se bo izplačevala začenši od 1. aprila 1956. Po višini odgovarja otroški dokladi \$ 5.- na mesec, ki jo dobiva prva starostna skupina.

...Slovenska državna ideja, katere utelešenje se mora iskati samo in edino v popolnoma samostojni slovenski državi, je in ostane zvezda vodnica za bodočnost vseh rodov, ki bodo še posedali slovensko zemljo. Elementarnost tega najnaravnjšega prilastka slovenskega naroda — kakor vsakega drugega — je bila tolikšna, da se ji niso mogli odtegniti niti tisti, ki so sicer po slovensko živeli, a so v spretni taktiki gledali uspešnejše polje za svoje delovanje kakor pa v jasni postavitvi ciljev in nedvoumnem stopanju za njim. To je bil poglavitni razlog, da so pristaši SLS v emigraciji priznali veljavo tej prominentni zakonitosti, ako niso hoteli, da bi se strankin program razblinil od enodnevnih dogodkih in okoliščinah. Novi program SLS pomenja korak naprej. Korak naprej od tako imenovane tretjemajske resolucije, koder je bila slovenskega državna ideja sicer poudarjena, ali ne integralno. Postavljena je bila na bazo Jugoslavije s tujo dinastijo na čelu. To je notorična resnica. Ako pa danes, ko je poteklo komaj

O slovenskih ciljih in stvarnosti.

deset let po tem bučno razglašenem dogodku. "Svoboda Slovenija" 27. oktobra letos zatrjuje, "da so dne 3. maja 1945 razglasili v slovenskem parlamentu Združeno Slovenijo kot suvereno državo s pravicami slednje suverene države, ki lahko sklepa o zvezah s komer koli..." in "da sta ideji dveh 29. oktobra — 1918 in 1944: Svoboda in Država, ki naj ima pravico sama odločati o kakršnem koli sožitju z enakimi — pa naj bodo to Hrvti, Srbi, Bolgari ali kdorkoli..." in da postavlja g. R. Smersu v 3-4 številki "Slovenske Besede" podobne trditve, ki prav tako dodajajo k tretjemajskim ljubljanskim sklepom nekaj, česar v originalu sploh ni, kje so potem vzroki za tak pojav? Kje so motivi, ki silijo sodelavce pri tretjemajskih manifestacijah v Ljubljani k temu, da nesramežljivo pregnetavajo svojo takratno izjavo in se trudijo, da bi ji pripisali mnogo več praslouenskosti, kakor pa jo v resnici ima? Kritični zgodovinar bi tako ravnanje imenoval enostavno falsifikat, toda za nas je ta hip važnejša okoliščina, da se skuša nekaj dodajati in kar se dodaja, izveneva v hoten poudarek samoslovenstva. Ali ni to ponoven dokaz za to, da čedalje več politično razmišljajočih ljudi doumeva vitalno težnjo naroda po lastni in samostojni državi? Slovenska državna ideja neizprosno pronica na površje, počasi a stalno, in uspešno podjarmlja celo take ljudi, ki so bili pristaši elastičnih programov — četudi na račun programske jasnosti — težeč za tem, da bi taktiziranje in o-

pa tudi za Slovence in Hrvatke bolj sramotno je opisal zgodovinsko poslanstvo Srbov angleški časninar Harrison, ki je bil svoje dni poročevalec v Beogradu. Izdala in baje tudi plačala je knjigo jugoslovanske vlada v Londonu prva leta druge svetovne vojne. Če bi se kak Slovenec ali Hrvat dvomil, da je "duša Jugoslavije" velika absolutistična Pašičeva Srbija, ga je morala ta knjiga o tem prepričati. Grdo norčevanje zlasti iz Slovencev pa je naravnost sramotno za vsako količjak dostojno publikacijo.

Radikal

O tej zgodovinski misiji srbskega naroda se je razpisal tudi Radikal, list Narodne radikalne stranke v izgnanstvu (oktober-december 1955, uvodnik uredništva).

Ze v prvem odstavku odkriti pove, da bi tudi dr. Maček pristal na Jugoslavijo samo kot na izhod za silo, kot neke vrste nujno zlo.

Zakonodajec srbske misije je Sava Nemanjić, ki je ustanovil srbsko narodno cerkev ("niti za Rim, niti za Bizanc, nego za samostojnost. Najprej za srbsko, a skozi njo in preko

Ev. Kreka, škofa Jegliča in L. Ehrlicha. In mi tu? Smo se česa pričuli? Ali je še vse pri starem?

Težko je zapisati da še cvete, da naravnost bujno poganja stara strankarska strast in ubija zdravi rast novega slovenskega človeka, ki vidi vrhunec svoje dejavnosti v službi resnične slovenske misli, brez hlapčevske podrejenosti tujim mogotcem. Slovenec sam gospodar na svoji zemlji, ne da mi mu ukazoval ali vetoval brat iz juga ali kdokoli drugi... Res je, dokler bo stal človeški rod, se bodo ljudje delili v stranke in v razne skupine. Res je pa tudi, da nastopijo dobe, ko je treba strankarske koristi podrediti skupnim narodnim koristim. Narod — to je prva in edina stranka, kateremu mora vsak poedinec takoj za Bogom najprvo služiti. Strankarske koristi so nič v primeri s koristmi naroda.

Kako je pri nas v emigraciji? Bodimo odkriti, — stara pesem. Stranka prvo, narod drugo. Kaj naj porečeš ob taki le opazki: "Hm, kaj pa oni tam le okrog Slovenske Države?" Navidezno brezpomembno lajanje človeka, ki nič ne misli. Res, izraz človeka, ki nič ne misli, obenem pa odmev onih, ki v ozadju dajejo duška takim-le izlivom. Dejstvo je, da med Slovenci o ideji slovenske države še ni vse na čistem SLS pravi v svojem programu, tako NO pa pa trdi zopet nekaj drugega. In vendar, NO predstavlja, tako vsaj daje slutiti, slovensko emigracijo.

Demokracija? Ali je v vsem svojem bistvu osvojena v slovenski emigraciji? Moram reči, da še ne dovolj. Razni dogodki v Torontu, odmevi v Clevelandu in drugod pričajo, da je demokracija pojmovana tako, da nekdo sme nekaj trditi, — kaj zato, če je trditev krivična, napadenec pa naj molči z ozirom na ljubezen do sočloveka... Kako dvoumno, kako enostransko...!

Ali je naše bivanje v emigraciji res brez uspeha, kar tja v tri dni? Dajmo si jasen odgovor! Mirko Geratič

IZ SLOVENSKEGA TISKA

Podpora etničnemu časopisu

Član ontarijskega parlamenta Allan Grossman je opozoril ontarijsko vlado v debati o predračunu na važnost demokratičnega neangleškega tiska v Ontariju, ki izdaja 35 listov v 200.000 izvodih za kakih 800.000 bralcev. Neke raziskovalna komisija je ugotovila, da 76,5% novonaseljencev ne prejema angleških listov, 80% ne angleških revij, 96% pa raje bere liste v materinskem jeziku. V Ontariju pa se tiska tudi 12 komunističnih listov v10 jezikih z naklado nad 100.000. Po zahtevi poslanka Grossmana jih vodi neki osrednji urad v Torontu, ki izda letno za stroške tiskanja teh protokomunističnih časopisov 250.000 \$.

Poslanec A. Grossman je predlagal, naj vlada objavlja plačane razglase tudi v teh etničnih časopisih, ki bodo tako prišli do večjih finančnih možnosti za izpolnitev svoje naloge med novonaseljenci.

vitev je ta, da je narodnost nekaj organskega. To je nekaj, kar je neodvisno od mene zraslo in živi. To bi gledali, če bi kmet rekli, da bo gozd, ki sestoji iz samih smrek in jelk, dal prepisati, da bo odslej bukov gozd. Tu se nam to zdi neumno. Pri narodnosti, kjer gre bistveno za isto vprašanje, se pa nekaterim ne zdi neumno; toda to le tistim, ki ne vedo kaj je narodnost. Kdor ve, mu skušnjavci ne morejo blizu. Pri takem se ni treba vpraševati, kako je to mogoče, ker je vnaprej nemogoče."

Slovenec sem...: Pavel Slapar v reviji Vera in Dom, VIII., 2, 27, 28.

DARUJTE ZA KULTURNI DOM V SMIHELU NA KOROŠKEM! DARUJTE ZA POTREBNO OGNJIŠČE KATOLIŠKE PROSVETE!

Svoj narodni dar pošljite, kamor Vam je bolj prikladno: Preč. g. Alojzij Nemeč, St. Michael ob Bleiburg, Kaernten — Austria

Rudolf Čuješ, 61 McFarland Ave., Toronto 10, Ont.

ŠE O FLUORIDACIJI PITNE VODE

Msgr. Wm. C. McGrath, S.F.M., P.A., je posvetil svoj mesečni članek v Scarborough Missions v aprilu ponovno vprašanju fluoridacije vode in naveda nove dokaze, da je fluoridacija vode zdravju škodljiva. O tem vprašanju je na razpolago še več slovtva: V Detroitu izhaja publikacija National Fluoridation News (šest do desetkrat letno), 2930 W. Grand Blvd, Detroit 2, Mich.; Lee Foundation, 2023 W. Winesconsin Ave., Milwaukee, Wis., razpošilja za 25 c 124 strani obsegajoče poročilo o zaslišanju v kongresu (H.R. 2341), v Kanadi pa se dobi majhna knjižica (15 c) The Devil's Poison or the Truth about Fluorine (W. G. Carr, 62 Talbot Road, Willowdale, Ont.).

KNJIGE IN REVIIJE

Slovenska pot prinaša v dvojni številki kot zaključek lanskega letnika naslednjo vsebino: O slovenskih ciljih in stvarnosti (J. Kessler), Katoličani in politika (V.P.), Po ženevskih konferencah (L.M. Bradaška in vd), Pet let Slovenske države, Pojem lastninske pravice po nauku Pija XII. (L.M.), Ob novi knjigi Sociologije in malo odgovora g. Francetu Glavaču (dreš),

OB PETLETNICI

Slovenska pot, ki izhaja v Buenos Airesu, je objavila v 5-6. številki sestavek "Pet let 'Slovenske države'". V sestavku beremo med drugim: "...Da je zahteva po slovenski državi prodrla in postala vodilna politična ideja slovenske emigracije, je gotovo zasluga tudi 'Slovenske države'..."

"List 'Slovenska država' je po svoji obliki skromen, veliko preskromen za veliko idejo, katere glasnik je! Zaradi posebnih razmer v emigraciji se mora posvečati tudi veliko drobnemu novičarstvu, saj je za mnoge edina vez s slovensko skupnostjo raztreseno po svetu. To so neizogibne pomanjkljivosti, ki se jih nihče bolj ne zaveda kot izdajatelj in uredniki sami. Spoštovanje

Za O'Keefe's ilustriral v Srbiji rojen kanadski umetnik Moma Markovich

STAR KANADSKI OBIČAJ...

"NABIRANJE MEDICE"

Vsako pomlad v tem času se odpravljajo vesele skupine v kanadske gozdove po starem običaju "nabiranja medice". Sladkorni javor navrtajo, da od daje svoj sok, ki ga potem prevro v okusni javorjev sladkor in sirup v velikih kotlih. "Nabiranja medice" se je naučil belec od Indijancev in je zato res prvi "kanadski običaj".

O'Keefe's
OLD VIENNA
BREWERY LIMITED

KULTURNA KRONIKA

"MAŠNA STREŽNIKA IZ SANTAREMA"

Prizor iz Linhartovega "MATIČKA"

Budalo, ribar: Ivan Kušar; Baron Naletel: Vilko Čekuta; Žužek, kancelir: Stane Brunšek; Zmešnjava, advokat Ludvik Jamnik

"MAŠNA STREŽNIKA IZ SANTAREMA"

Kot pripravo na sv. misijon je Slovensko gledališče v Torontu vprizorilo v režiji V. Čekute dne 14. marca 1956; prisrčno igro-misterij "Mašna strežnika iz Santarema", ki ga je napisal eden izmed najboljših francoskih dramatikov, Gheon-a. Pisatelj nam je znal v tem svojem delu, kakor tudi v mnogih drugih podati večne resnice na človeški način in jih tako približati poslušalcem vseh slojev. To se posebno očituje, ko kip Dečka-Jezusa oživi in sede med strežnika. Slušate posebno gane dejstvo, da tudi On je kakor ostala dečka, in ima neke jedi rajši kot druge, da celo več poje kot strežnika.

Otroške igre navadno gledamo z prizanesljivim očesom. Marsikak pogrešek spregledamo, ker od otrok manj zahtevamo kot od odraslih. Toda pri podajanju kritike o trojici Jezušček (Miriam Čekuta), Drago (Rudi Kus), ter Aleško (Peter Čekuta) nam ni treba biti preveč prizanesljivi. Bilo je nekaj hib, toda v splošno so bili vsi trije nadpovprečni. Znali so podajati besedilo brez običajnih šolskih padcev glasu na koncu stavkov. Stavki so bili živi in pestri, kot se to zgodi v sproščenem govoru vsakdanjega dne in prav zato so publiki takoj ocharali. Pri očetu Bernadu (V. Čekuta) bi pričakovali nekoliko manj strogosti in več očetovske ljubeznivosti. Fratrov Zakristan je bil dober v prvem delu, manj prepričevalen proti koncu, posebno pri čudežnem ozdravljenju. Doživljanje čude-

ža je in ostane tvegana zadeva na odru.

Zanimivo je dejstvo, da nismo med poslušalci videli niti enega tistih, ki se navadno tako ponajajo s svojo versko gorečnostjo. Očividno je "Slovenska skupnost" v Torontu že tako versko popolna, da se najde komaj peščica "grešnikov", ki se še navdušujejo in uživajo ob gledanju misterijev, — drugim zadostujejo "veselice" s plesom in pivom.

Spectator

Nova zveza katoliških zdravnikov-beguncev

V Španiji se je ustanovila zveza katoliških zdravnikov v begunstvu (Udruženje katoliških zdravnikov v begunstvu), z začasnim sedežem v Madridu. Udruženje si je nadelo nalogo delati za verski, moralni, socialni in strokovni blagor katoliških zdravnikov v begunstvu, in skrbeti tudi za gnotne koristi svojih članov. Prosimo vse katoliške zdravnike v begunstvu, da se udeležijo pridružitve. Vse potrebne informacije so jim na razpolago na "Catholic Medical Association in Exile", Andrés Mellado, 76, Madrid, Spain. Na prvem in ustanovnem občnem zboru so bili izvoljeni sledeči zdravniki: V izvršni odbor, dr. Berislav Fulgosi (Hrvat), predsednik; dr. tajnik; dr. Igor Dubravec Srečko Pregelj (Slovenec), (Slovak), odbornik. V nadzorni odbor, dr. France Porovne (Slovenec), predsednik in dr. Miroslav Sokolovski (Poljak), odbornik.

CILJ NAŠE BORBE V SLOVENIJI V ČASU OKUPACIJE

(Nadaljevanje s tretje strani.)

pred komunističnimi razbojniki vse do italijanske kapitulacije, do 8. septembra 1943. O "Plavi gardi" (Četnikih) pa tudi tega ne moremo reči. Bili so maloštevilni in še sprti med seboj.

Vsa vodstva teh skupin so iz psiholoških razlogov izgubila živce ob italijanski kapitulaciji. Med tem, ko niso vedeli, kaj naj v tem trenutku naredi, ali naj udarijo po bivšem okupatorju, ali naj se celo s komunisti zvežejo in gre do nad Nemce, ki so kot novi okupatorji zasedali zemljo, ali pa da počakajo na zaveznike, ki bi morali vsak trenutek priti, so se komunisti izkazali boljše politike in boljše poznavalce svojega cilja. Enostravno so si priključili dele italijanske divizije in z njihovim orožjem, v mnogih primerih pa tudi z direktno pomočjo Italijanov udarili ne po Nemcih, marveč po naših močeh. Udari so po "Vaških stražah", zbranih v starodavnem gradu Turjaku, ki bo resnično prišel v zgodovino kot slovenski "Alcazar", in po "Četnikih, ki so se zbrali v Grčaricah. Na ta način so jih potolkli in obe skupini po znanim kočevskem procesu poslali v skupne masovne grobove v Mozlju, Jelendolu, Grčaricah in drugod. Razbite ostanke teh skupin pa so Nemci polovili in zaprli.

V tečajni situaciji, ki je bila res strašna, so se posamezni predstavniki naroda obrnili na župana generala Rupnika, ki do tedaj ni imel zvez s temi skupinami, naj vendar posreduje pri Nemcih, da bi vsaj oni ne tolkli po narodni moči. Uspel je, da Nemci niso več zapirali protikomunistov in celo to, da so zaprte izpustili.

Iz razbitih skupin, ki so prihajale iz terena v Ljubljano, je planinski kapetan Dejan Suvajdžič organiziral edinico s katero je zasedel bloke okoli Ljubljane.

Na opozorilo generala Rupnika se je vrhovni general Rösener sestel z Rupnikovim sinom Vukom pri vasi Zameško v Krški dolini. Tam je Vuk s svojo skupino "Vaških straž" iz Novega Mesta dejansko vodil borbe z mnogo močnejšimi komunističnimi silami.

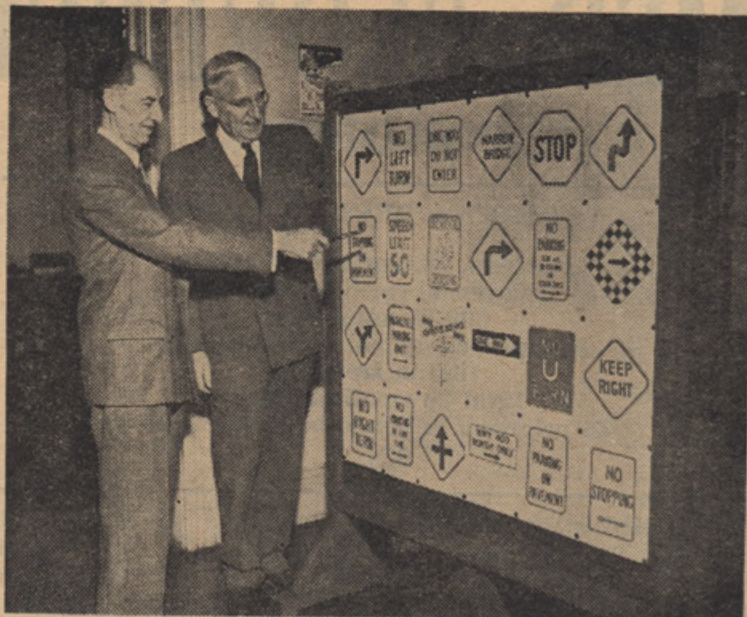
Rezultat posredovanja gen. Rupnika je bil, da Nemci niso več uničevali razbite skupine protikomunističnih borcev. Ko zavezniki, katere so

narodne moči zaman pričakovali, niso prišli, sta postali skupini kapetana Suvajdžiča in kapetana V. Rupnika temelj slovenskemu domobranstvu.

Po odhodu Italijanov so Nemci okupirali še ostali del Slovenije. Ker so se še vedno smatrali zaveznike Italijanov, so priznali autonomni status Ljubljanske pokrajine in nastalo je vprašanje, kdo naj prevzame upravo te pokrajine. Lahko bi bil Nmec, morda Slovenec, morda celo Italijan, kar bi pomenilo dvojno okupacijo. Naši politični nasprotniki so se tega dobro zavedali. Na žalost pa so naše politike vse bolj skrbele "čiste roke" kot pa narodna potreba, saj je nekdo izmed njih izjavil, da ne bo slovenski "Haha". Isti politiki so zato sami predlagali Nemcem za "governerja" Ljubljanske pokrajine Generala Rupnika, ki je takrat dejansko že rešil narodne moči pred nemškimi uničenjem. Kalkulacija je bila jasna: Z imenovanjem gen. Rupnika se ne bo diskreditirala nobena politična stranka, ker sam ni bil politična osebnost. Zato ga tudi ne bo teško žrtvovati, če bi to čas zahteval. Ker so bili mnenja, da bodo po končani vojni prišli zavezniki in priznali onega, ki bo držal red, (tega je mogel držati le ta, ki je imel na razpolago vojsko) generalu Rupniku niso pustili vodstva nad slovenskim domobranstvom in so na to mesto predlagali polkovnika Kokalja in pozneje podpolkovnika Krenerja.

Slovensko domobranstvo v katerem je gen. Rupnik videl možnost, s katero bi bilo končno mogoče doseči vsaj drugi cilj naše borbe, to je, rešiti čim večje število naših protikomunističnih sil, je bilo vedno predmet sekundarnih političnih ciljev poedinih skupin in celo posameznikov.

Najprej so se radi njega sprli "klerikalci" in "liberalci". Prvi so želeli iz domobranstva izrinuti vse aktivne oficirje, ki niso bili strankarsko sigurni, pozneje pa, ko je bila njegova organizacijska edinost najbolj potrebna, so ga poskušali razdvojiti in ga prevzeti pod svojo kontrolo tako imenovani odredi jugoslovske vojske v domovini, katera poleg Prezlja tako imenovanega generala Andreja ni štetla več kot nekaj desetin. (Ti odredi so bili radi

Ne prezrite teh znakov!

(NCP) Na zgornji sliki so prometni znaki, ki opozarjajo voznike in pešce na razmere na cestah. Ontarijski minister za ceste James N. Allan jih ogleduje z uradnikom svojega ministrstva ob začetku novih postroženih izpitov za voznike v začetku marca v Torontu. — Pomagajte preprečiti nepotrebne žrtve in škodo prometnih nesreč!

Zborovanje katoliških vzgojiteljev

V tednu po Veliki noči so zborovali katoliški vzgojitelji katoliških osnovnih in srednjih šol v Ontariju — angleški v Torontu, francoski v Ottawi.

Na sporedu zborovanja v Torontu v Royal York hotelu smo opazili tudi naslednjo točko:

9.40 a.m. "Concert Hall", Organ Recital — The Reverend F.M. Rener, M.A., L.C.T., A.R.C.T., Director of Music, St. Michael's College, Toronto. Preč. g. prof. Rener bo igral kot uvod v glavno zborovanje v torek, ki ga bo pričel kardinal James McGuigan.

Beloruska proslava

25. marca so slavili Belorusi v Torontu svoj dan neodvisnosti v spomin na 25. marec 1918, ko je njihova skupščina razglasila belorusko neodvisnost. Komunisti so jo kmalu z orožjem uničili. Žrtve komunizma, ki še vedno rastejo, štejejo Belorusi na 600 znanstvenikov, 40 članov hierarhije veliko število duhovnikov, 60 pesnikov in pisateljev, 150 umetnikov, 800 častnikarjev in na stotine političnih in socialnih delavcev, 30.000 zdravnikov, inženirjev, učiteljev in

nekih konkretnih akcij bolj kompromitirani, kot kolaboracionisti, kot je bil gen. Rupnik ali slovensko domobranstvo.)

študentov ter 3.500.000 poljedelskih ter industrijskih delavcev.

Washingtonski izjavi predsednikov Eisenhowerja ter Eadena očitajo, da je dala upanje na osvoboditev samo nekaterim, prelza pa je, da stremi po svobodi še 12 neruskih republik Sovjetske Zveze.

Tako skubijo komunisti slovenskega kmeta.

Iz nekega pisma iz Slovenije posnemamo: "Denarja ni, bo ga pa še manj. Kaj si vse ti lumpi ne zmislijo! Sedaj bo davek na šrnarico in sicer od ene trte Din 5, od vina pa plačujemo že tri leta po 15 din od litra. Tudi vprezna živina je obdavčena. Za vole po 500 din, za konja po 1000, od vsakega voza 500 din. Mlinarji plačajo od para mlinskih kamnov 1500 din, od para valčnega mlina 3000; ko pripelješ k mlinu, ti vzamejo vsako deseto kilo, povrh pa moraš plačati od krušnega zrna 2 Din od kile in od pšenice pa 3 din od kile. Davke na posestva so povečali. Če bomo kaj prodali, nam bodo vzeli 10 odstotkov od denarja. Tako napredujemo do — uničenja..."

Macedonia ponatiskuje

Štirjezični list Macedonia, list MPO (Macedonske politične organizacije za ZDA in Kanado, ki izhaja v Rimu, ponatiskuje v februarjski številki letošnjega leta izvelek iz člankov gdč. Mary Grebenc, ki je bil objavljen v Slovenski državi maja 1955.

Slovinci kupujejo v slovenski trgovini

Joe Gomilar

1801 W. Cermak Road CHICAGO, ILL.

Vse, kar potrebujete za kuhinjo, dobite pri J. Gomilarju. Tudi OKUSNE KRANJSKE KLOBASE, SUHE ŠUNKKE, PREKAJENE SVINJSKE ZELODCE. Prav sedaj pa ima IZVRSTNO KISLO REPO in AJDOVO MOKO. Pridite, videli boste, da boste dobili dobro blago!

SVOJI K SVOJIM

Din 600 za \$1.- Narodna Banka. — Dostava v 14 dneh, poština \$1.50.

Paketi — Kolesa — Stroji BLED TRAVEL SERVICE

6113 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio

Karte za ladje ter letala

Slovenska država izhaja petnajstega v mesecu. Naroča se pri upravi, 61 McFarland Ave., Toronto 10, Ont: Canada. Letna naročnina znaša: za ZDA in Kanado 3.-\$, za Argentino 20.- pezov, za Braziljo 50 kruzeirov, za Anglijo 0.75 L, za Avstrijo 30.- šilingov, za Avstralijo 2.- avstr. L, za Italijo in Trst 600.- lir, za Francijo 500.- frankov. Naročniki v Argentini morejo poravnati naročnino tudi v upravi Slovenske poti.

Penmans' WORK SOCKS

Penmans' ATHLETIC JERSEYS AND BRIEFS

Penmans' MEN'S AND BOYS' T-SHIRTS

Penmans' DRESS AND SPORT SOCKS

Penmans' WOMEN'S UNDERWEAR

Penmans' GIRLS' UNDERWEAR

Penmans' BOYS UNDERWEAR

Penmans' INFANTS' UNDERWEAR

A SYMBOL OF QUALITY FOR OVER 60 YEARS

Penmans

UNDERWEAR • HOSIERY • T-SHIRTS

DALJSO NOSNJO IN DALJSO SLUŽBO... VAS DOLAR KUPI BOLJSE PRILEGANJE,

Ljudje, ki gledajo na ceno in kvaliteto, kadar kupujejo perilo, pazijo, da kupijo samo takega z znamko PENMANS.

Poznamo namreč Penmansovo tradicijo za dobro pleteno perilo... slavni od 1868... to je njih najboljša garancija, da dobre največ za svoj denar.

Drugi proizvodi: Penmansove nogavice za golf, Penmansove rokavice Merino "95" spodnje perilo, Merino "71" spodnje perilo, z volno podsito spodnje perilo.

GPb-2